VOLUME 57, NOVEMBER 15, 1965. No. 22. szám — 1965. november 15.

Evangéliumi Hirnök

GOSPEL MESSENGER

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America
Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

JÉZUS mondá: "De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10.)

HÁLAADÁS NAPJA

Mk. 6:41.

Ismét ünnepel fogadott hazánk népe. Ünnepli azt a napot, amelynek történelmi szálai vissza vezetnek 1621-ig. Ennek az évnek egyik napján hívta össze Edward Winslow az első telepeseket ünnepelni, amely ünnepen megjelent 90 benszülött Indián is. De hivatalosan, munkaszüneti nappá, 1862-ben lett deklarálva és azóta sok különböző formában ünnepli az ország népe a nov. utolsó csütörtöki napot.

Ilyenkor meg kellene emlékezni azokról is, akik alapelveit lerakták ennek az ország kormányzásának. A jó Isten csodáatosan vezette azokat a biblia szellemétől áthatott hívőket, akik Angliából előbb Hollandiába menekültek hitbeli meggyőződésükért, onnan pedig Amerika felé vették útjukat, kitéve magukat minden féle veszélynek.

Lelkipásztoruk: Robinson János, szívreható szavakkal búcsúztatta őket. Képzeletemben úgy látom ezt a gyülekezetet és pásztorát, mint Pál apostolt az efézusi gyülekezet vénei előtt. Vajjon nem-e zokogtak fel ezek a testvérek is, amikor Robinson testvér beszélni kezdett?

"Testvéreim, nem sokára elválunk egymástól s csak az Ur tudja, hogy megélem-e én azt, hogy viszont lássalak benneteket valamikor... arra kérlek az Isten és az ő áldott angyalai előtt, hogy engem csak annyira kövessetek, amennyire én Krisztust követtem... Emlékezzetek meg egyházi szövetségetekről, amelyben megfogadtátok, hogy az Urnak mind azon útaiban járni fogtok, amelyet ő veletek megismertetett, vagy meg fog ismertetni. Emlékezzetek meg Istennel és egymással kötött szövetségtekről..."

14 esztendő után Rogger Williams lelkipásztor is utánuk jött s mivel soká nem tudtak együtt maradni..., több idei bolyongás után a Narraganset Bay folyó partjához érkezett és megalapította Rhode Island államot. Itt tették le a vallásszabadság alapkövét ezzel a nyilatkozattal: "Minden ember saját lelkiismeretének világossága szerint tisztelheti Istent. Szemmel látható igazságoknak tartjuk azt, hogy minden ember egyenlőnek van teremtve s hogy Teremtőjük bizonyos jogokkal ruházta fel őket, melyek közé tartozik az élet, a szabadság és a boldogság utánvaló törekvés."

"Az országgyülés ne hozzon valamely vallás megalapítására vonatkozó törvényt, vagy olyan törvényt, amely valamely vallás szabad gyakorlását betiltja."

Később a Quéquerek (reszketősök) jöttek Penn Vilmos lelkipásztor vezetésével és ugyan ilyen alapon Pensylvánia államot alapították meg.

Nem csoda, hogy amikor híre ment annak, hogy létezik egy olyan föld, ahol az ember saját munkájának gyümölcsét élvezheti s lelkiismeretének eleget tehet vallás tekintetében is, ezrével jöttek az emberek az új világ partjaira. Sok tekintetben bebizonyosodott, hogy a Biblia alapelvei képezik a nemzet nagyságának legbiztosabb védelmét. Csodálattal szemlélte a világ a pápa nél-

GYERMEKEM!

Ne félj az élettől...
Mert lessz úgy, hogy játékid el kell hagynod,
S meg kell kezdeni a nemes lét harcot;
S lessz úgy is, hogy minden nem sikerül,
A nap is mintha éj lenne... alig derül,
Lépteid dús göröngyök előtt állnak,
S tán rózsa nélkül is tövisek várnak...
De ne riadj meg, én édes gyermekem.
Mi mélyebb gondból jöttünk — annyi éveken!
És áldást, békét a lét csak úgy szerezhet,
Ha hittel küzd... remél és mást — szerethet...
Egy égi kéz mindig megfogja a kezed,
Áldva átölel... mindenen túlvezet!
Ne félj a haláltól...
Mert eljő az elmulás parancsszava,
S megriaszt, mint fegyverek harci zaja:
Ám, csak az üres szív, lét, kapkod, s jajgat,
De ki másért élt: békéje lessz annak!
Ha lelked jegyese jó szolgálatnak,
S szívedből égi fény... erő áradhat:
Nem kell félned a mondott titkos rossztól,
Vár védő szív reád... küldve irgalomtól!
Ne félj... remélj! Ha élted az Életet
S megszorozva — őrzöd szép tehetségedet:
Hallhatatlan lessz hit-halálod — úgy igaz —
Csak Te maradj: másnak Béke, Tett, Ir, Vigasz! *B. János*

küli egyház és király nélküli állam békéjét és jólétét.

Nekünk hálásan kellene őrizzük emlékeiket ezeknek a széles látkörü bibliás embereknek, mert az általuk alapított jólétnek tudható be az, hogy 1871-1913-ig 1,893,647 személy keresett és talált itt jólétet csak Nagy-Magyarország területéről. És mennyien még a későbbi időben, megszabadulva sokféle nyomortól vagy a biztos, erőszakos haláltól is... Félő, hogy nem vagyunk eléggé hálásak Isten iránt sem azért, amit ő adott nekünk itt.

Turgenjevnenek (Orosz régész és történet iró) van egy meséje arról, hogy egy égi összejövetelen az erényeknek az Ur két olyan erényét mutatott be egymásnak, akik a földön soha sem találkoznak: A Jótékonyságot s a Háladatosságot.

Szomorúan sötét tulajdonsága az embervilágnak a háládatlanság. De minket a Krisztus szelleme kellene vezessen mindenben. Tőle a háladatosságot látjuk annak ellenére, hogy ő maga is előállíthatott mármint úgy, hogy senki iránt nem érezhette magát lekötelezve. És mégis azt látjuk fenséges magatartásában, hogy amikor vette a kenyeret, hálát adott. Megköszönte Istennek az összegyült sokaságot, amelyet előzetesen már tanított annak ellenére, hogy pihenni ment Perea pusztájába. Nem állt kételkedve a kőasztal mellett, mint az a másik nagy vezér a kőszikla mellett és kérdezte: "... avagy e kősziklából hozunk-e nektek vizet?" Jézus megköszönte a két halat és öt kenyeret. Pedig ezek nem lehettek nagyok, hiszen egy gyermeknél találták a tanítványok. Hálát adott a sokaság engedelmességéért és megelégedéséért és a tanítványok szolgálatáért is.

....Testvéreim, legyünk mi mindenért hálásak Istennek és egymásnak is. A valódi keresztyén erénynek ez a megnyílvánulása. Ahol ez nincs gyakorolva, ott baj van, de olyan, amelyen sem Isten, sem Krisztus segíteni nem tud, hanem csak mi magunk. Ha pedig a jóért egyenesen rosszal fizetünk, az ördögi jellemvonás mutatkozik bennünk.

M. A.

A tiszta gondolkodás

II. Péter 3:1. — 18.

(Dr. Udvarnoki Béla lelkipásztor tv. előadása az A.M.B.Sz. 57-ik konferenciáján Bridgeport, Conn. 1965. julius 9.)

A második levél megírására ösztönző okote Péter apostol a 3-ik rész első versében adja meg:

"A tiszta gondolkodásotokat fel akarom ébreszteni."

"Tiszta gondolkodás" — hatalmas és tartalmas kifejezés! A gondolkodási képesség emberi mivoltunk jele! Descartes,, francia filozofus mondta — több mint 400 évvel ezelőtt.

"Cogito ergo sum" — gondolkodom, tehát létezem! Csak az ember tudja, hogy létezik. Péter ap. kijelentése rámutat arra, hogy kétféle gondolkodás van: **tiszta és zavaros. A zavaros nem veszi tekintetbe** az **igazi értékeket.** Az igazi érték — (a zavarosan gondolkodó ember részére) olyan mint a disznónak a gyöngy.

A gondolkodás (zavaros is) **az emberé.**

A tiszta gondolkodás az **istenes emberé.**

A legjobb emberi elmék elismerték, hogy a **tiszta gondolkodás nagyon kivánatos emberi kincs.** A filozófusok kutatták a tiszta ész és gondolkodás titkát. **Plato** (a görög bölcs) is használta ezt a kifejezést, pontosan úgy, mint Péter ap. A kifejezés tehát közszájon forgott. A zavaros gondolkodás eléggé sok kárt és zavart okoz a földi élet vezetésében: de mikor az **örökkévaló dolgokban zavaros a gondolkodás, akkor örökkévaló kárt szenvedünk.** Három pontban szeretnék az ige alapján rámutatni, mint Péter ap. tanítására.

1.) A tiszta gondolkodás
2.) A tiszta gondolkodás **forrása.**
3.) A tiszta gondolkodás **eredménye.**

I. A TISZTA GONDOLKODÁS BIBLIAI PÉLDÁJA

3. vers kezdi a példázást: "Gondoljátok meg mindenek előtt...!" Az utolsó időben csúfolódók támadnak, akik a biblia állításait és tanítását nevetségesnek állítják. (A nevetséges szót az új angol Biblia — New English Bible — használja: **ridicuous.**) Ezek a csúfolódók nem kivül valók! Ezek itt vannak **az egyházak szószékein, a teológiai iskolák katedráin.** Ezek mindenben megakadnak. Péter ap. megemlíti az Ur Jézus második eljövetelét. A csúfolódók azt kérdezik előbb: **hol mikor fog megtörténni?** S azután zavaros gondolkodással maguk válaszolnak: **nem fog megtörténni.** A mai tudósok is jönnek megjegyzésekkel: **"a 20-ik században ezt nem fogadhatjuk el!" "A tudomány mai állása szerint!"** Ez is egy kedvenc kifejezés!

Péter ap. három pontban válaszol ezeknek a modern és régi kételkedőknek. A legmeglepőbb a péteri okfejtésben az, hogy **Péter ap. legalább 2000 évvel előbb járt mint a csúfolódó u. n. "tudósok".** Azt hiszem, hogy Péter ap. nagyon udvarias volt akkor, amikor azt írta, hogy a csúfolódók: "szándékosan megfeledkeznek." (5 v.) **Egyszerűen: nem tudják!!**

Mennyire előljárt Péter ap. a tiszta gondolkodásban! Még ma is **félelmetes csodálkozással** olvassuk érveléseit. A három pontu válasz ez:

1. A föld vizből és viz által állt elő! (5v.)

2.) A mostani egek és a föld... tüznek tartanak fenn. (1 v.)

3. Egy nap az Urnál olyan, mint ezer esztendő. (8 v.)

1.) A föld vízből és víz által állt elő! ..**Mit mond a 20. század tudománya?** Had idézzek A. C. B. **Lovell**-angol tudóstól: "The common elements Whics make up the earth and planets are belived to have been formed from primeval hydrogen-gas by thermonuclear process!"

(p. 44 Mentor) "A közös elemek, amelyek létrehozták a földet és a bolygókat — elfogadott álláspont — hogy főleg hydrogén-gázból keletkeztek thermonuclearis folyamatok által."

A szó **hydrogen** — betüszerint azt jelenti **víz-képző!** A víz chemiai képlete: H2 O a hydrogen két rész!

Vessük össze Lovel angol-túdós írását Péter, megjegyzésével:

vízből- víz által.

Hogyan érthették volna meg Pétert az első században, mikor azt találjuk, hogy **mi is csak most értük utól.** Nem vagyok chemicus sem csillagász: de örűlök, hogy a két megjegyzést — Péter és a modern tudomány képviselőjét — összevethetem és **egyezik.**

VIZBŐL ÁLLT ELŐ

.) **A mostani egek és a föld... tüznek tartatnak fenn. (1. v.)**

Ezt mondta Péter az első században! Hallgassátok meg mit ír Hoyle Fred, a Cambridgei egyetem csillagászat tanára.

"... after 2000 million years from now the Sun will be getting to warm for our comfort. In other words as more and more Hydrogen gets conserved into helium, the Sun will get hatter and hatter! As the Sun Steadily grills the earth in its swell, at first slowly, then with increasing rapidity, until it swallows the inner planets one by one. First Mercury, the Venus, the possibly the Earth" (The Nature of Universe, p. 42.) "200 millió év mulva a Nap tulságosan felmelegszik. Másszóval: mindig több hydrogen változik át héliummá és a Nap annál forróbb és forróbb lessz. A nap megnövekszik és az égitesteket egymásután magába olvassza. Először a Merkurt, aztán a Venuszt és valószínüleg a Földet is.

Mi a különbség a kettő között? **Péter** ugyanazt mondotta mint Hoyle professor! **Hoyle prof. bizonyosan nem mosolyog Péteren.**

3.) **Egy nap az Urnál olyan mint ezer esztendő.** (8. v.)

Ezt úgy értettük eddig, hogy az Urnál nincs idő! A huszadik század első negyedében megjelent egy világhírű túdós: **Einstein** — s közzé tette az általa felállított "relativitás" elméletét. **Állítólag csak 12-en értették** meg s én a 13-ik vagyok. Ma sem értem. ő volt az aki kijelentette, hogy

az idő a tér negyedik kiterjedése

A három dimensiót — hosszúság — szélesség — magasság: ezt értem, de a negyediket **nem. Azt sem értem, hogy az Urnál egy nap olyan mint ezer esztendő:** de azt látom, hogy **az időről való régi felfogásunkon változtatni kell!** Azt is érzem, hogy **Einstein csak most kezdte megközelíteni Pétert!** Péter mintha azt mondta volna a zavaros gondolkodású csúfolódóknak:

Miért kérítek számon Istentől az időt, amikor fogalmatok sincs róla, hogy mi az idő?

II. **A TISZTA GONDOLKODÁS FORRÁSA**, Isten. A tankönyv: A Szentírás. Péter **bizonyságot tesz a Biblia mellett.** Látjuk, hogy Péternek tiszta volt a gondolkozása — eufogadhatjuk tőle a további oktatást. Ugy vezeti be elmélkedését: "...em lékeztetés által, a ti tiszta gondolkodástokat fel akarok ébreszteni, (2) hogy megemlékezzetek a szent prófétáknak előre megmondott beszédeiről és az Urnak és Megtartónak a ti apostolaitok által közölt parancsolatáról. Nyilvánvalóan az Ó és az Ujszövetségre gondolt az apostol. Mondjuk úgy, mint Pál apostol: **a teljes írás!**

A **tiszta gondolkozás nem attól függ,** hogy **mennyit tanulunk,** hanem attól: **kitől tanulunk.**

A modern Biblia tanítást sokszor zavaros gondolkodású egyének végzik és **ahelyett,** hogy **a szerző, Isten, gondolatait közölnék, az írók hibáira mutatnak rá. Ez zavaros oktatás.** A tiszta gondolkodás nem a **logikailag helyes** formai észtorna, v. elmegyakorlat, hanem **belső tartalmánál fogva, célra vezető elmékedés.** A cél: **az élet.** Ki az okosabb: az aki **tudást és ismeretet nyert,** vagy pedig **aki életre tett szert?**

Csak egy mód van rá, hogy Isten műhelyébe betekintsünk s gondolkodási módszerét elsajátitsuk s gondolatainkat az **igazi értékekre az örökkévalókra:** tereljük: tanulmányozuk **Isten gondolatait szent célal.**

A bűnös kivánságban élők — kivánságaik szerint akarják magyarázni az írást — s nem nagy csoda, hogy a gunyolódás és kinevetés bűnébe esnek.?

III. **A TISZTA GONDOLKODÁS EREDMÉNYE — Tiszta értelem** és **tiszta élet.**

"Találtassatok szeplő és hiba nélkül. (14 v.) Ha ezeket tudjátok, őrizkedjetek, nehogy az istentelenek tévelygései elsodorjanak." (17 v.)

A tiszta élet viszonylagos fogalom. Ami bűn az egyik helyen, az erény a másik helyen. Amit dícsérünk ma, azt tiltották évszázadokkal ezelőtt. A spártaiak a lopást nem tartották bűnnek — de ha valakit rajta kaptak — ügyetlensége miatt büntették meg.

Hol van a tiszta életnek az a normája, mértéke, ami nem változik **idő és tér** szerint?

TISZTA IGE — TISZTA GONDOLKODÁS — TISZTA ÉLET

Bibliai versek sorozatát lehetne idézni. De a bölcsnek ennyi is elég! Legyen áldott az Ur, hogy megajándékozott bennünket **tiszta igével,** amely lehetővé teszi részünkre a **tiszta gondolkodást** s elérhetjük a **tiszta és szent életet.**

A BÁMULATOS BETÜ

Irta: Major Mihály

Hogy ki találta fel az írás művészetét: titok, valamint az is, hogy mikor látott napvilágot az első betű. Annyi tény, hogy a legfontosabb találmányok közé tartozik. Ma a legegyszerübb dolgok között találjuk s nem gondolkozó elemek előtt nagyon is szürke jelenség.

De ám ez a sorsa a varrógépnek, a telefonnak, a kerékpárnak, rádiónak, sőt a TV.-nak és más egyébként érdekes és értékes műveknek. Pedig annakidején micsoda szenzációs alkotások voltak azok! "A megszokottság gyűlöletet szül", mondja egy angol szólam. Ha ez nem is áll minden esetben, de annyi igaz, hogy amit nagyon megszokunk, könnyen közönyösökké válunk iránta. Ennek a kisértésnek ki vagyunk téve értékes irodalmunkkal szemben is. Megható volt, mikor a közelmultban egy — nem is a közösségünkhöz

Folytatás az 5-ik oldalon

EVANGÉLIUMI HIRNÖK
GOSPEL MESSENGER
—o—
Published semi-monthly by the Hungarian Baptist Union of America 225 E. 80th St. New York 28, N. Y.

Editor — Szerkesztő:
Rev. ANTON MOLNAR
1370 Michigan Blvd.
Lincoln Park Michigan, 48146

Entered as second class matter at the Post office of New York, N. Y., under the Act of March 3. 1879. Accepted for mailing at the special rate of postage as provided in Section 1103, Act of October 3, 1917

Subscription fee: $3.00 per year
Előfizetés, címváltozás erre a címre küldendő:
Mr. John Szasz
1619 Edward Ave. N. E. Canton 5, Ohio

"HOL VAN A TÖBBI KILENC?"

Ki tudja mióta tengették nyomorult életüket a szemétdombokon talált ételekkel és könyörületes szívü adományaiból. Már tizen verődtek össze a reménységnek halvány sugaraival szíveikben, gyógyulásukat illetően. Amikor Jézust meglátták, azonnal megindultak felé és tőle tiszteletteljes távolságban megállva, könyörgő szavakkal kérték: "Jézus, Mester, könyörülj rajtunk!" Jézus nem érinti a beteg testrészeket, hanem a betegek hitének mélyéből alkalmazza a gyógyszert: "Menjetek el, mutassátok meg magatokat a papoknak." Poklosságuknak teljében indultak Jézustól a város felé. Gyógyulásuk az uton történt.

Jézus azon a helyen maradt és várta vissza őket, de kilenc nem tért vissza. Ezek csak akkor jöttek Jézushoz, amikor bajban voltak és addig, másfelé nem mehettek. "Hol van a többi kilenc?" — kérdezi Jézus a lábainál áradozó idegent, akit nyomora és öröme egyformán hajtott Jézushoz azzal a különbséggel, hogy nyomorúságában távolról kiáltott felé, örömében pedig lábaihoz barult.

A kilenc meggyógyult testben, de elveszett lélekben, mert az áldott Orvos és az égi Biró, csak egynek, a visszatért háladatosnak mondta: "A te hited megtartott téged."

"MOLNÁR TESTVÉR, IRJA MEG"

Még 1913-ban történt, hogy egyik kisfiú testvérem két oldali tüdőgyulladást kapott s ennek következtében az orvos lemondott róla. Én felkeltem korán reggel és azt mondtam édesanyámnak, hogy megyek a templomba Lacikáért imádkozni. Tessék mondani, hogyan mondjam meg Istennek szívem nehéz érzelmeit? A felelet az volt: "Mondjál el 5 Miatyánkot, 5 Üdvzlégy-Máriát, 5 Hiszekegyet és 5 Tizparancsolatot s utána mond a jó Istennek, hogy ezeket az imákat mind felajánlom az én drága kis testvéremért."

Édesanyám látta, hogy nem vagyok megelégedve a tanáccsal, de mielőtt még valamit kérdezhettem volna, parancsolta, hogy menjek útamra. Villamosra szálltam és a templomba mentem ahol aztán elhadartam a sok imát, de szívem mindig a kis beteg ágyánál volt. Nem éreztem imám meghallgatását. Zokogva sírni kezdtem s azt mondtam az Úrnak: Jó Istenem, azért jöttem, hogy gyógyulásért imádkozzak. Elkezdtem lélekben és igazságban imádkozni s kis testvérem meggyógyult, aki most 52 éves.

"A hitből való imádság megtartja a szenvedőt és az Úr felsegíti őt..." (Jakab, 5:15.)

Fülöp Lajosné

"Örülni kell annak, akit haza hív az Úr." Templomunkban egy kedves testvérnő koporsója mellett álltunk. Hirtelen egy fehérruhás nő jelent meg és karonfogta a koporsóban fekvő testvérnőt és kivezette a templomból, amelynek ajtajánál megálltak, mind a ketten fehér ruhában. Az ajtó előtt egy keskeny út volt, ami választó útnak látszott, de nekik ezen át kellett menni a másik oldalra, ahol sok s nagy kő volt. Volt egy nagy fehér kő is és nekik arra kellett lépniök, hogy átjussanak, amelyre könnyen léptek rá mind a ketten és eltüntek. Ez volt üdvösség köve. (Péter I. 2:1-12, Jel. 14:13.)

Cziráky tnő. az Úrban.

MEGHIVÓ

Szeretettel hívunk meg mindenkit New Yorkban, a 225 East 80th Street alatti imaházunkban tartandó összejövetelekre, melyeken Dr. Udvarnoki Béla egyetemi tanár tart előadást.

Ezen összejövetelek a következő időkben tartatnak:

November 21-én, vasárnap délelőtt 11:00 órakor istentisztelet és este 6 órakor ének és zene est.

November 23-án, kedden este 8 órakor hitmélyítő előadás.

November 24-én, szerdán este 8 órakor hítmélyitő előadás.

November 25-én, csütörtökön (hálaadás napján) este 7 órakor műsoros ének- és zene est és előadás.

November 26-án péntek este 8 órakor hitmélyítő előadás.

November 28-án, vasárnap délelőtt 11 órakor istentisztelet és este 6 órakor *Kolosi Péter énekművész énekestje és Dr. Udvarnoki Béla előadása.*

Minden alkalom magyar nyelven, kivéve a két vasárnap délelőtti istentisztelet, amikor is Dr. Udvarnoki angol nyelven prédikál.

Jöjj közénk és hallgasd meg Dr. Udvarnoki Bélát!

Szeretettel várunk!

EGYETLEN VIGASZUNK

Nem! — Nem az igazakat jöttél hívógatni,
Csupán a bűnösöket ime — minket.
S most itt vagyunk. Ó jöjj el gyógyitgatni
Rút vétkeinktől beteg lelkünket.
Mint poklosok borulunk le Előtted,
Mint légió tépdessük láncainkat,

Vakokként halljuk lépteidet, jöttöd
S esdeklőn nyujtjuk aszott tagjainkat.
Mily véghetetlen kegyelemmel árad
Vigasz szavadból, enyhit üdvöt adni
Annak, ki bűnök járma alatt fárad:
"Nem igazakat jöttem hivogatni!"
Jövünk Uram! Eldobjuk szenny ruhánkat,
Futunk feléd már epeső reménnyel
S áldjuk kezed, mely megbocsátón
ránk ad
Szép tiszta köntöst, telve égi fénnyel.

"S. D. G." (Magyarorsz.)

A BÁMULATOS BETŰ

Folytatás a 3-ik oldalról

tartozó — nemesebb lélek így szólt, mikor megkapta a "Bibliamagyarázó"-t: "Alig várom, hogy megjöjjön és olvashassam". Remélhető, hogy többen érezünk így lapjainkkal és más irodalmi termékeinkkel, de félő, hogy többeknél másképen áll a helyzet. Bár tévednék.

1. Tárgyunkkal kapcsolatban kérdezzük meg, hogy tulajdonképen mi is az írás? Röviden: a szálló szó megrögzítése. Az okos latinoknak volt egy idevonatkozó közmondása: "Verba volant, scripta manent" — "A szók elrepülnek, az irottak megmaradnak". Egy kicsit másképen szólva, a bámulatos betűk segítségével végzett írás hangtalan beszéd vagy értekezlet prózában vagy versben. Jellemző, hogy mikor a rádió általánossá kezdett válni, sokan azt vélték, hogy a hírlapok rövidesen pankrótizálni fognak. Azonban nem így történt. Hányszor megtörténik, hogy a bejelentő tulgyorsan adja le mondanivalóját és azt mondjuk: "Majd az ujságban megtaláljuk". Aztán egyes előadások után kérve van a hallgatóság, ha irásban is óhajtja a művet, írjanak be az állomásra s megkapják ingyen vagy pénzért. Szóval — a betű mindig fontos marad. Jézus is fontosnak tartotta a legfontosabb Irást.

2. Itt rá is térünk arra, hogy a bámulatos betű sok irányú alkalmazása közt a legfontosabb a bibliai betű. Lapozgatva a könyvek Könyvében, rájövünk, hogy ott sok helyen szó esik az írásról. Isten nemcsak többször írásra búzdította egyik-másik szolgáját (Móz. 34:27; Móz. IV. 17: 1-3; Ezsa. 8: 1-3; Jer. 30:2), hanem maga is mintegy beállt az írók közé (Móz. 31:18; 32: 16). Maga Jézus is írt. Igaz — látszólag nagyon keveset és nem tartós pergamenre, hanem csak egy keleti ház földjére, de írt. Senki nem tudja, hogy mit, de nagyon fontos lehetett. Egy nagyon bűnös lélek felmentésével kapcsolatban történt (Ján. 8; 6, 8.). Helyesen és érdemlegesen írni nem kis feladat. Sokszor csüggesztő is. Eljön az idő, mikor nem is tehetjük, ha akarnánk sem, "mert jóllehet a lélek kész, de a test erőtlen" (Mát. 26:41). Nagyon előkelő társaságban érezhetik magukat az Úr akarata szerinti írók. Egyben nagyon fontos munkát is végeznek. Ilyen értelemben is "Isten munkatársai".

Bibliai szakértők úgy mondják, hogy valami negyven író ezer éven át dolgozott a betűk világában, mig végre elkészült a világ legfontosabb Műve.

Biblia írókra már nincs szükség, de szükség van olyan írókra, akik Isten országát óhajtják építeni az emberiség szívében és társadalmában. Persze, hogy értékelünk mi bármilyen érdemes és értelmes irodalmi terméket és azok munkásait, de végre is a bámulatos betű értéke a krisztusi munka terén domborodik ki legdicsőbben. Szépek a csillagok is és szolgálnak bizonyos célt, de a nap nélkül közvetlen világunk hideggé, rideggé és irtózatos sötétté vállna. Magasabb értelemben Jézus így szólt: "E világ világossága vagyok" (Ján. 9:5).

3. De mit szóljunk a bámulatos betű olvasóiról? Akik hivő, értelmes és engedelmes lélekkel olvassák a Bibliát, azok élnek nemcsak testileg, de lelkileg is. "Nemcsak kenyérrel él az ember", mondta Jézus (idézve Móz. V. 8: 3-ik versét Mát. ev. 4: 4-ik versében). Azok rendesen szeretik olvasni a Bibliába gyökerező irodalmi műveket is, mint keresztyén hivő lapjaink, műveink és röpirataink. Olvasnak ők egyebet is, mint Pál apostol, aki otthon volt az epikureus és stoikos filozófusok irodalmában (Ap. Csel. 17: 18). "Az vagy, amit eszel", mondta egy nagynevü diétikus (étrend) szakértő. Ez igaz lelki és erkölcsi téren is.

Aztán egyben támogassuk az igazi keresztyén irodalmat'.

NŐK ROVATA

Rovatvezető: Szerencsy Mária
105 Demott Lane, Somerset, N. J.
Női konf. elnöke: Bányai Andorné
Alelnök: Németh Lajosné
Pénztáros: Hajdu, Elizabeth
Jegyző: Szerencsy Mária

ÉDESANYÁM UTOLSÓ AJÁNDÉKA . . .

Orvosi pályára készültem. Tanulmányaim befejeztével kórházi szolgálatba kerültem, ott alorvos lettem. Előhaladásommal s magammal is megvoltam elégedve. A kórházi munkám alatt, nagyon sok szenvedő, kétségbeesett, elkeseredett emberrel volt alkalmam találkozni, de találkoztam hivő emberekkel is. Ezeknek a hivő embereknek életében felfedeztem valamit, amit édesanyám életében is mindig csodáltam. Az édesanyám, hivő, jámbor asszony volt. Nagyon sokszor beszélt nekem Jézus szeretetéről, értem is kiontott drága véréről. Hallottam imáit: sokszor tusakodott a mások lelkiüdvösségéért. De mindezek a körülmények nem hatottak reám, sőt mindig kemény bb lettem. Jártam a magam útját. Egy belső hang néha intett, majd vádolt — de én csak nem akartam az intő hangra hallgatni, nem akartam édesanyám keresztény életét követni. Mikor édesanyám elköltözött az élők sorából — s elment a minden élőknek útján — magamra maradtam.

Mindennapi munkahelyemen a kórházban, történt egyszer valami, ami komoly fordulatot hozott az életembe. Egy munkás embert hoztak az osztályomra, súlyos sérüléssel, munkahelyén baleset érte. Segíteni nem tudtunk már igen súlyos állapotán, csak gyógyszerekkel enyhitettük fájdalmait. A beteg maga is észrevette, hogy állapota igen súlyos. Meg is kérdezte tőlem: "Meddig tart ez még?" Kiméletes szavakkal közöltem vele orvosi véleményem.

"Még olyan sokáig?" — kérdezte tőlem szelid hangon — "azt gondoltam gyorsabban megy" — folytatta. "De az Úr bizonyára jobban tudja!" Rámnézett és elmosolyodott.

"Nem Önre gondoltam, hanem *másvalakire*" — mondotta. Egyszerre megértettem a mondanivalóját, de lelki dolgokról *nem akartam* beszélni vele. Mivel családja nem volt, csak lakásadónője látogatta meg többizben. A beteg sokat szenvedett. Mindig, mikor az ágya mellett megálltam, feltünt, hogy szenvedése dacára szeme boldogan ragyogott. Tudtam, hogy mélyen hivő ember. Egy hét elmúltával meghalt a kórházi ágyon.

Halála után az ápolónő egy kopott könyvet adott át nekem. Az elhunytnak ez volt a hagyatéka: egy biblia! fölnyítottam! A meglepetéstől saját szememnek sem akartam hinni. Az a bibliám volt, amit édesanyámtól kaptam, amikor az egyetemre kerültem. Egyszer szükségbe jutottam és egyéb könyveimmel együtt a bibliát is eladtam. Ott állt az első oldalon a nevem, édesanyám írása... Mélyen megindultan lapozgattam. Sokat használt könyv volt — az elhunyt tulajdonosa által — lapjai kiszakadoztak, sok helyen a sorok aláhúzva... Amint lapozgattam, eszembejutott egy-egy vers, amelyet még gyermekkoromban tanultam...

Mély szégyenérzett töltött be, nézegetve a könyv lapjait. Ennek a szegény szerencsétlenül járt embernek, a legnehezebb óráiban is vígaszt hozott és felüdülést jelentett *a biblia*. Útmutató volt neki az örökéletre: boldogan és nyugodtan halt meg. És én? — jött a Lélek vádoló hangja — És én?

Én ezt a könyvet, az *édesanyám utolsó ajándékát eladtam.*

A visszakerült biblia, komoly fordulatot hozott életembe. Megváltómhoz járultam bűnbocsánatért, akinek kereső és értem kinyujtott kezét oly sokszor visszaútasítottam, de aki mégis mindig szeretettel és irgalommal vett körül. Kegyelme által én is megtértem és most magasztalom Jézus Krisztust, az én Megváltómat, aki azért jött e világra, hogy megmentse a bűnösöket, akik közül egy vagyok én is.

Dr. .....

AZ ŐSZI NAPOK

Elmult a kies tavasz, elvégződött a nyár, a szomrú őszi napokban járunk! Nincsenek már a mezőknek virágai, elhervadtak, lehullottak. Nem gyönyörködteti szemeinket a föld sötétzöld füve, elszáradt és sárgultan inog a hűs szellőben hol erre- hol arra. Nem mosolyog derülten az égboltozat, komor felhők takarják el elölünk a tiszta kék égboltozatot. Nincsenek a fáknak zöld lombsátrai. A sárguló levelek halk zörgéssel hullanak alá egyenként egymásután. Nem hallatszik örömének a bokrok sűrűjében. Elköltöztek az énekesek tölünk szebb és melegebb hazába. A langyos szellő sem csókolgatja arcunkat, a hideg szél csipkedi és rázza meg az egész valónkat.

Szomorú kép ez! Mert az elhervadt, lehúlott virágok életünk hamar muló voltát juttatják eszünkbe. Az elhervadt és elszáradt fű, fa, virág és hulló levelek mind azt mutatják, hogy mi is leszakadunk egyenként az élet fájáról. A borús égboltozat is arra mutat, hogy reánk is beborul egykor a halál éjszakája. A költöző madarak példájában szintén azt látjuk, hogy mi is vándorok vagyunk e földön, nekünk is távoznunk kell innen élet őszünk közeledtével.

Ilyen leverő gondolatokat juttat eszünkbe az ősz rideg képe. De az őszi kép látásakor megnyugtató amaz édes remény, hogy ismét lesz majd virágnyilás, viruló mező, kék égboltozat, zöldelő lombsátor, éneklő madárkar, langyosan suttogó szellő, melyek a mi uj életünket is példázzák; másfelől pedig a szent ige biztatást nyújt az ember részére, mert így olvassuk: "Az Urnak jóvolta mindörökké vagyon az őtet félőkön, s az ő igazsága azoknak fiaiknak fiaikon." (Zsolt. 103:17.)

Midőn az ősz bánatos arculatát szemléljük, semmi sem örök e földön, egy teremtett lénynek nincs maradása, Egyiknek, mint a másiknak elébb-utóbb elérkezik végzete. Ezt fényesen igazolja úgy a természet, mint az emberek élete. Mert minden ami a földből való, enyészetbe hull; mint a mező füve, virága, ha a szél által megyen rajta, nem lészen többé. Igy van ez az emberek között is. A múlandóság ott sem ismer személyválogatást, nem ismer rang- és korkülönbséget. Szegény és gazdag, koldus és király, gyermek és ifjú, férfi és agg egyaránt elnémulnak a fagyos halál lehelletére, mihelyst megkondul a halál harangja. Ha fájdalmasan hat reánk a letarolt, puszta mezők, a sárguló hulló levelek: vígasztalás végett fordítsuk lelki szemeinket szebb tájak felé. Tanuljuk meg, hogyha minden elmulik is itt e földön, de a jó és igaz megáll, mert a lélekre nem hat ki az elmulás törvénye.

Rev. J. S. Faze

ny. lelkipásztor

AZ EMBER EGY CSODÁLATOS GÉPEZET. DE VÉGES

Gondolkoztunk-e már azon, hogy az emberi élet milyen csodálatos gépezet? Minden pillanatban vegyi folyamatok mennek végbe benne izomzata borítja a csontokat, vérerei táplálják a különféle szerveket, tehát egy teljes gyári üzemet tart mozgásban. Érzékszerveinken keresztül látunk, hallunk, ízlelünk, szagolunk és tapintunk, melyek által sok örömet tapasztalunk és ezek által tudjuk elvégezni munkánkat is. S ez a csodálatos gépezet, egy hatalmas erő által működik, melyet Életnek nevezünk. Ez a titokzatos erő a motorja a testnek, enélkül a test megszünteti működését, felbomlik részeire. Óriási hatalom, erő, tudás és bölcsesség kellett ahhoz, hogy ilyen csodálatos gépezet létrejöjjön. Alázattal meghajtjuk fejünket és beismerjük, hogy erre csak Isten képes, Aki a világot is teremtette, fenntartja és bölcsen igazgatja. — S ez az óriási jóság, bölcsesség, szeretet, csak azt kívánja, hogy adjuk Neki magunkat ezentúl ne a mi testi törvényeink uralkodjanak rajtunk, az önző Én, hanem engedjük, hogy Ő vezessen bennünket és a halhatatlan lelkünket. Ezért cserében Ő áldással gazdagít bennünket úgy itt a földön, mint odaát. S ha elgondoljuk, hogy mennyi minden jó származik abból, ha befektetésképen az Úrnak adjuk önmagunkat, mert gyenge testi és lelkierőnket az Úr hordozza, kimondottan csak mi nyerünk általa. S ezt jó lesz megjegyezni: nem az Úrnak van szüksége mireánk, hanem éppen fordítva. Lehet parancsszóra is egy szülőhöz közeledni, de az igazi, azt becsüli meg az Atya is, aki önszántából, szeretetből adja át magát neki!

S most beszéljünk egy másik kérdésről, mely szorongató érzéssel tölt el némelyeket. S ez az elmulás kérdése, mely földhöz szokott testünknek nyugtalanító. Van ebben a világban annyi marasztaló és elkápráztató szépség, hogy szinte lehetetlen megválni tőle. Isten pedig még a kezdeti időben kijelentette: "Ne maradjon az én lelkem az emberben, mivelhogy test ő..." Milyen lesújtó vélemény a mi testies, indulatokkal telített emberi magatartásunkról. Milyen óriási csalódás és keserüség tölthette el mennyei Atyát, hogy

kénytelen volt megfosztani az embert a földi örökélettől. Mert így nyilatkozik egy másik versben: Megbáná azért az Úr, hogy teremtette az embert a földön és bánkódik az Ő szívében." Az ítélet elhangzott, s az ős-szülöktől kezdve, mindannyian elhagyjuk e földi téreket. Sokakat gyötör az a tudat, hogy itt kell hagyni mindent s a keserüség lesz úrrá felettük. Bár a legtöbb ember szeretne hinni a túlvilágban, de anyaghoz szokott szeme, nem tudja meglátni a lélek világát. Rámondja, hajtogatja, hogy van Isten, de valójában nem tud róla semmit. Isten nem több számára, mint egy ködös fogalom. Csak hivő ember tudja meglátni azt már itt a földön. Az ilyen előtt nem ismeretlen az Élet a halál után. Ha nincs is tisztában annak minden változatával, azt mégis érzi, hogy jó lesz az számára. Mert vannak csodálatos percek és pillanatok, amikor Isten elragadja a hivő embert és tudatossá teszi előtte a lelki életet. Ezt semmiféle földi tudomány nem tudja megtenni, csak Isten kegyelme és a Szent-Lélek ereje.

Isten látja, tud róla, ismeri a hitetlen, vagy megátalkodott embert, csak a hitetlen ember nem ismeri Őt. A hivő embert magatartása és lelkiélete teszi különbözővé a hitetlen embertől. Isten fokozatos megismerésével, a halál után következő élet megismerése is vele jár. Isten nem hagyja bizonytalanságban az Ő gyermekeit. Ezért van aztán az, hogy a teljes megismerésre jutott ember, nem fél a haláltól, sőt készül a nagy találkozásra, várja a földi béklyóktól való szabadulást. A hitetlen ember pedig, bizonytalanságban, zavarban van a sötét ismeretlenség előtt. Szeretne hínni, de nem tud, s a kérdés felmerülésével aggodalma csak növekszik. — A hivő embernek a földi élet csak átmenet az örökkévalóságba s hitének világosságánál, már keresi az utat a végcél felé. A teste ugyan még itt van, de lelkiszeme által már képes meglátni a túlvilágot, ahol az Úr Jézus vár reá.

Dr. Kovács Vilmosné

A bűn olyan, mint a köd, de mint a nap fénye és melege előzi azt, úgy Krisztus fénye és melegsége előzi a bűnnek ködét.

ÚJ ISTEN

Birák: 5. 8. "'Új isteneket ha választott a nép, mindjárt kitört a harc a kapuk előtt"!

Kedves Testvérek! Ma szeretnénk az emberiség közös nagy próblémájával, az Új Isten fogalmával Isten igéje világosságánál foglalkozni. Sok sok kijelentése van még elöttünk Istennek, amelyek mind arra várnak, hogy az Úr belevílágitson és megnyissa előttünk ezeknek az értelmét.

Valami nagy dolognak kellett történni a falak mögött. A falak mögött élő nép kapuja előtt fellángolt a harc. A kapuk előtt lobog a tűz. A bűnt elkövető ember arcán lángol a szégyen pírja. A bűn elemésztő tüzei ezek! Ha előjönnek hol halál, hol a bünhödés jelzi útjukat. Milyen jó volna lefedni, elködösíteni, de Isten igéje felfedi a szívünk titkait. Tagadni, hazudni, mindenki más előtt tudunk, még az új isten előtt is. Sőt azóta éppen eddig nem hallott és nem látott hazugságokat és hamisságokat értünk el, éppen az új isten hatására. De mindez Isten előtt lehetetlen. Szemei, igéje, beszéde lelepleznek Ő nem a külső ékességeinket, ékesszólásainkat figyeli, hanem a szívünket, "Mert abból indul ki minden élet". Péld. 4. 23. Ime a dolgok előzményei. Innen vette Debóra Isten prófétanője, Izrael birája az új isten fogalmát. Isten az Ő igéjét adta Debóra szájába, éppenúgy mint annak előtte Mózesnek az Úr szolgájának és prófétájának a szájába. Mózes volt az aki először megénekelte a népe viselkedését, Isten jóságával szembefordulását. V. Móz. 32. 17. Igy énekel: "Ördögöknek áldoztak, nem Istennek, isteneknek, akiket nem ismertek újaknak, akik csak most támadtak, akiket nm rettegtek a ti atyáitok? Bejöttek a bálványok, az ördögök, a démonok az alvilág. Ezek vezettek támadást Isten népe ellen. Úgy a Mózes idejében, mint a Debóra idejében, mint az Úr Jézus idejében és a mi időnkben is.

Kigyúlt a harc! Megváltozott a falakon belül a békés élet, felfordult. Veszedelem lárma kiabálás verte fel a csendet, ez a következménye a bukásnak. Ha Isten azt parancsolja: ne tedd! Az új isten ennek az ellenkezőjét fogadtatja el veled. Ha Isten azt parancsolja: Szeresd felebarátodat, sőt még ellenségeidet is! Az új isten ezt súgja neked: Szó sincs róla! Ne vidd túlzásba! Legyen eszed! Nézz széllyel, hol látsz már manapság ilyet? Menj könyökölj! Taszíts le másokat, akik magasabban állnak mint te, és állj a helyükre! Ne könyörülj senkin! Kivánd meg azt ami a másé akár pénz, akár vagyon, akár nő legyen! Ne könyörüjl senkin! Még hogy szeress? Lehet de csak úgy ahogy én mondom: aljas módon. Hazudj! Káromkodj! Ezekben éljed ki magad! Isten mindezt egyetlen igével válaszolja meg. Péld. 15. 6. "Az igaznak házában nagy kincs van, az istentelenek jövedelmében pedig háborúság van"! Ahogyan az iny megpróbálja az ízt, ugyanúgy a fül a hangot. Mindig az elveszettek után. Előbb-utóbb elkövetkezik az új istennel való elszámolás ideje, amelynek Debóra által már tanúi lehettünk. Riadót fúvok és kivonulok ellene. Csakhogy az új isten jól ismer erről az oldalamról. Ismeri a bedugult erőforrásaimat, hiszen az volt az első nagy tette, hogy azt elzárja. Tudja, hogy így magamban nem merek vele szembeszállni. Ebben igaza van. De van valaki, akit segítségül hívhatok a veszedelem idején! És én ebben a szorongatott helyzetemben megteszem, mert éppen Ő bátorít erre! Zsolt. 50. 15. "Hívj segítségül engem a nyomorúság idején és megszabadítlak téged és te dicsőítesz engem". És az történik, hogy Ő felveszi a harcot, fedezi az én visszavonulásomat a saját isteni mivoltában és a kiújult harcok most már Őt és nem engem támadnak.

Ha a szívem benne volt ebben a döntésben, akkor Isten szerint döntöttem, mert csak ez az egyetlen útja van az Istenhez való visszakanyarodásnak. Ez a döntés, ha latolgatod nem könnyü, legalább is nem látszik annak, mert felídéz benned mindent, ami eddig voltál. Pirulnod és sírnod kell az elkövetett bűneid és az életed eddigi otrombaságai f. lett. Sok szégyen rakódott le az élete tedre és az most egyszerre útat tört magának. Van szégyelni valód elég. De most legalább alkalmad nyilik lemérni az igaz Isten és az új isten közötti számokban ki nem fejezhető differenciát.

Kedves Testvérek! Az életünket nem lehet elkótyavetyélni! Isten fe-

lelőséggel terhel meg a saját életedre nézve. Ezért volna most a legfontosabb, hogy elintéznéd az Úr Jézus Krisztussal a visszajutás nagy tényét! Szerintem és minden hívő értelem szerint is nincs ennél előbbrevaló dolog a földön! Engedni bennem munkálkodni Jézust! Hiszen Istennek van ehhez joga, de megvár téged amig te szólasz erről neki. És akkor de csak akkor lesz ez az ige beteljesedve benned. "Mert Isten az, aki munkálja bennetek, mind az akarást, mind a végrehajtást jó kedve szerint!" Fil. 2. 13. Ehhez az szükséges, hogy te ezentúl mindig csak a küszöbön, a kapukon belül tartózkodjál. Ez a nagy bukás hasson rád kijózanítólag. Egyiktől szabadulnod kell. Az Úr Jézust pedig befogadnod szükséges. "Mert valakik befogadák Őt, hatalmat adott azoknak, hogy Isten fiai legyenek!" Ján. 1. 12.

Ha az életünk egész területén arról tudunk vallomást tenni, hogy teljesen befogadtuk az Urat, akkor ő a bűnök mesgyéjéről visszahozza az életünket egy soha nem álmodott boldog állapotba. Azért állítom ilyen határozottan, mert még eddig mindenki, aki Krisztus mellett döntött, egyenként tud erről a csodálatos átélésről bizonyságot tenni minden hitre jutott ember.

(Folytatjuk)

MISSZIÓ-MEZŐKRŐL

MENNYEI HAZA

Fülöp Árpád igehirdetése Susan Budish testvérnőnk ravatala előtt.

Zsid. II, 13-16.

Gyászoló Gyülekezet, szeretett Testvéreim!

A felolvasott Ige előtt és után hithősökről van szó. Ez igékben látjuk, hogy mire képesíti az embert a hit.

Hit által Ábel becsesebb áldozatot mutat be Istennek, mint Kain, hit által Énok mennybe vitetik; Noé bárkát épít; Ábrahám kész feláldozni fiát; hit által nyer vénségében gyermeket Sára; hit által áldja meg Jákob unokáit; rejtegetik Mózest szülei . . . Hit által átkelnek a Veres tengeren; leomlanak Jerikó falai; Nem vesz el Ráhál . . . Hit által országokat győznek le; oroszlánok száját befogják; a tűz erejét megoltják stb. . . ., stb. Megcsúfoltattak, megostoroztattak, kinpadra vonattak, megköveztettek, szétfürészeltettek, kardra hányattak, kecskéknek, juhoknak bőrében bujdostak . . ., mert: "jobb után vágyódtak, tudniillik mennyei után, azért nem szégyeli őket Isten, hogy Istenöknek neveztessék, mert készített nekik várost."

Az Úr Jézus e szavakkal búcsúzik: "Elmegyek, hogy helyet készítsek néktek . . ." A hely tehát el van készitve. Krisztus Urunk feltámadása garancia arra, hogy mi is feltámadunk. Az Ige szerint hasonlatosak leszünk Őhozzá.

Igy Krisztus Urunk szellemi testben támadt fel, mi is így fogunk feltámadni: Krisztus Urunk erőteljes testben támadott fel; mi is erőteljes testben fogunk feltámadni.

Krisztus Urunk halhatatlan testben támadott fel, mi is halhatatlan testben fogunk feltámadni. Krisztus Urunk dicsőült testben támadt fel; mi is dicsőült testben fogunk feltámadni.

A hívőnek két hazája van: földi és mennyei. Testvérnőnk itt élt, de lelkével állandóan a jobb, a mennyei hazába vágyodótt. Élete el volt rejtve Krisztussal az Istenben. Ha elmentünk, hogy imádkozzunk vele, ő imádkozott velünk; ha vigasztalni akartuk ő vigasztalt minket. E földön volt, de az Úr közelében.

Anna próféta asszony a templomban volt Isten közelében, Budish testvérnőnknek a szívében volt a templom és így volt Isten közelében. Mikor utoljára láttuk, mondta: "Az Úr itt van velem mindig. Legkedvesebb énekét énekeltük, "Oh mily hű barátunk Jézus", és ő is énekelt velünk, az ajkai mozogtak, bár hangot alig lehetett hallani. De azután mégis hallható szavakkal imádkozott.

Ha a mi drága Budish testvérnőnk most megszólalna, elmondaná, hogy milyen a menny. Elmondaná, hogy *ott nincs bűn*, mert : "Nem megy be abba semmi tisztátalan, sem aki utálatosságot és hazugságot cselekszik, hanem akik beiratatak az élet könyvébe, mely a Bárányé."

Elmondaná, hogy ott *nincs halál*. "És az Isten eltöröl minden könnyet az ő szemeikről és a halál nem lesz többé, sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmultak".

Elmondaná, hogy milyen *szent társaság* van a mennyben együtt. Ott vannak, akik "eljöttek napkeletről és napnyugatról és letelepedtek Ábrahámnál, Izsákkal és Jákóbbal a mennyek országában . . ."

Elmondaná, hogy az Urnak az a szava: "Akarom, hogy ahol én vagyok, az enyéim is ott legyenek" rajta már teljesedésbe ment . . . Ő már ott van az Úrnál.

Oh szólhatna, mondaná nekünk, hogy készüljünk a nagy utra, az Istennel való találkozásra. Mondaná, hogy térjünk meg, bánjuk meg bűneinket és jöjjünk Jézushoz. Lépjünk az utra, mely a mennybe visz...

Isten gyermekeinek van vigasztalásuk. Pál apostol figyelmeztet bennünket, hogy "ne bánkódjunk, mint egyebek, akiknek nincsen reménységük." Ha fáj is a szív, de van reménységünk, a viszontlátás boldog reménysége.

A Szentírásban hat esetben olvassuk, hogy az Úr az Isten jobbjára ült. Ül a mennyei dicsőségben. De István két esetben állni látja az Urat az Istennek jobbján. Mikor István a mártir közeledik az Úr Jézus felé, akkor az Úr Jézus feláll és két átszegezett kezét ölelésre tárja István felé és így fogadja az üdvösségbe.

Én hiszem, hogy amikor a mi drága Budish testvérnőnk közeledett a menny hona felé, Úr Jézus felállott, kitárta felé is két átlyukasztott kezét és szelíden szólt: "Jól van jámbor és hív szolgám, kevesen voltál hív, többre bírlak ezután, menj be a te Uradnak örömébe. . ." Testvérnőnk a futását elvégezte, a hitet megtartotta..., a nemes harc véget ért és most elvette jutalmát az örök élet koronáját.

Isten Szent Lelke vigasztalja meg a gyászolókat, hogy ne bánkódjunk mint a többiek, de éljünk úgy mint testvérnőnk élt, elrejtve Istenben a Krisztus által, hogy igy egykor vele legyünk örökkön örökké a mennyek országában. Ámen.

Anyagtorlódás miatt a Bridgeport-i és a Prédikátor avatás Chicágoban, közlemény kimaradt.